

T-83. 2021.03.21. Elsőszülöttségi áldás

Kedves Szülők és Gyerekek!

Rebekának sokáig nem volt gyermeke, míg végül ikrei lettek. Ézsau volt az elsőszülött, az ikertestvére pedig Jákób. Az ősatyák idejében az elsőszülötteknek különleges szellemi és földi áldása volt. A szellemi áldás azt jelentette, hogy az elsőszülött utódai közül származik majd a Messiás, J. Kr. testileg. A földi áldás pedig anyagi gazdagsággal járt. Mivel Ézsau volt az elsőszülött, ő kaphatta volna meg mindezeket.

Azonban azt olvassuk **1Móz 25,29-34** versekben, hogy Ézsau egy tál főtt lencséért eladta Jákóbnak az elsőszülöttségi jogát. Azért tette, mert így gondolkozott: *Íme én halni járok, mire való hát nekem az én elsőszülöttségem?* (**32. v.**) Ennyire nem értékelte Isten áldása.

Mit tanulhatunk mi ebből a történetből?

A hívő szülők gyermekei szentek, vagyis Istennek szenteltek. (**1Kor 7:14**). Rajtuk van Isten áldása. Nemcsak az elsőszülötteken, hanem minden gyermekén. Ezzel a nagy kiváltsággal lehet élni, de el is lehet veszíteni. Pl. Ézsau nagyon olcsón eladta, később Jákób legidősebb fia, Rúben a bűne miatt elvesztette ezt az áldást.

Nem is gondoljátok, milyen nagy áldás az, hogy hívő szüleitek vannak. Sokszor természetesnek veszitek, sőt van olyan gyerek is, aki szégyelli, hogy a szülei hívők. Aki nem értékeli Istennek azt az áldását, amit hívő szülein keresztül kapott, az a gyerek könnyen eladja, vagy bűnei miatt könnyen elveszti. Sok embert ismerek, akik felnőtt korban tértek meg sok szenvedés és bűnös út után. Ők azt mondták: De jó lett volna, ha a szüleim hívők lettek volna, és már gyermekkoromban megismerhettem volna az Úr Jézust. Akkor nem kellett volna végigszenvednem azt a sok bűnös utat.

Miért adta el Ézsau Isten áldását? Azért, mert többre értékelte a hasát, a testi vágyainak mielőbbi kielégítését. Sajnos azt látjuk, hogy a hívő szülők gyermekei között vannak, akik nem értékelik, hogy a szüleik szeretik őket, gondoskodnak róluk. Nem értékelik, hogy otthon és a gyülekezetben a szüleikkel együtt Bibliát olvashatnak, igehirdetéseket hallgathatnak. Nem értékelik, hogy a szüleik jóra tanítják őket. Nem értékelik, hogy a szüleik azért fenyítik meg őket, hogy az életük ne hogy rossz útra térjen. Többre értékelik a barátokat. Inkább azt fogadják el, amit a többi gyerektől látnak. Többre értékelik, amit az interneten, a közösségi oldalakon látnak, hallanak. Többre értékelik a bűnös dolgokat. Így telik el a gyermekkoruk, és így vesznek el az áldást, mert amit gyermekkorban megtanulhattak volna, soha vissza nem térő alkalom. Meg lehet bánni, de ez már nem hozhatja vissza az „eladott éveket”. Bizony sok felnőtt sír és könnyezik amiatt, hogy megvetette azt a jót, amit hívő szülei által megkaphattak volna, de ők inkább a világot és a bűnt választották.

Kérlek benneteket, gyerekek, ne cseréljétek fel semmivel azt az áldást, amit hívő szüleitek által kaphattok. Minden, amit a világ, vagy a sátán Isten áldásáért cserébe kínál, csak annyi, mint egyszeri evésre elég étel. Az ember megeszi, és megint megéhezik. Ilyen a bűn és a világi kívánság. Rövid ideig ad valami örömet, de hosszabb távon az örök értékeket lehet miatta elveszíteni.

Aranymondás: Zsid 12:16 *Ne legyen senki parázna vagy istentelen, mint Ézsau, aki egy ételért eladta első szülöttségi jogát.*

Szeretettel:

Debrecen, 2021. március 21-én

Apostol Imre bácsi